

Повратак амбасадора Зорана Лутовца у Подгорицу и формално добри дипломатски односи Црне Горе и Србије неће значити много, јер, суштински, они ће бити хладни и то се тешко може исправити у догледној будућности. Иза формалних гестова крије се неповјерење, чиме се даје основ да односи буду дугорочно на ниском нивоу, оцијенио је политички аналитичар Ђорђе Вукадиновић. У разговору за "Дан" он је казао да је црногорско признање Косова октобра 2008. године било кап која је прелила чашу.

Вукадиновић сматра да је након озваничења црногорско-косовских односа Србија реаговала благом мјером, за разлику од времена признања Косова.

- Мени се чини да су у Београду, у Србији уопште, мислим на грађане а не на политичаре, били више изненађени проглашењем независности у Црној Гори и постојало је једно разочарење. А онда је дошло признање Косова и то је кап која је прелила чашу, тако да се то тешко у неко догледно вријеме може исправити. И није до погоршања дошло одмах након проглашења црногорске независности, јер и тада је постојала нада, илузија, да ће односи бити добри и партнерски, јер се и из Подгорице чуло како Црна Гора нема никог ближег и рођенијег, али у реалној политичкој пракси то, видимо, није тако - саопштио је Вукадиновић, иначе уредник "Нове српске политичке мисли".

По његовој оцјени, ако услиједи одлука Владе Мила Ђукановића о формалном отварању амбасаде Црне Горе у Приштини, онда ће се повратак на уобичајене дипломатске односе са Београдом "и те како одложити".

- Има још један показатељ у Србији, а то је драматично опадање симпатија за Црногорце, и Црну Гору уопште, у ставовима грађана Србије. Мислим да се прије неких четири-пет година приликом истраживања које смо радили показало како су у симпатијама убједљиво на првом мјесту били Црногорци, а онда Руси, па сви остали. Сада, међутим, драматично пада та врста симпатије и некако нема више те блискости, не само са црногорским властима, већ са Црногорцима уопште. И тако се емотивно јавља као посљедица политичког удаљавања - сматра Вукадиновић.

Он је истакао да је понашање подгоричких власти у вези са Косовом и укупном косовском ситуацијом, али и у појединим другим ситуацијама, показало да од приче након референдума 2006. године "о добрим и партнерским односима" нема ништа.

- Некад се негативан став црногорске власти према Србији види више, а некад мање, али бојим се да се у Србији дефинитвно јавно мњење више не окреће ка ставу, "ма, проћи ће, вратиће се ствари у нормалу". Мислим да од тога нема ништа. Признање Косова је личило на сипање соли на једну већ отворену рану и то се одражава на низ детаља: од све мањег броја српских туриста на Црногорском приморју, осим оних који су за њега везани и имају породице или некретнине тамо, па до опадања симпатија према Црној Гори. У сваком случају, док је овакве политике у Црној Гори, мислим да ће односи суштински бити захваћени. Јер у Београду, уопште у Србији, осјећа се да су подгоричким властима много ближи Загреб, Тирана, Љубљана – нажалост и Приштина – од Београда, без обзира колико то било апсурдно - рекао је Ђорђе Вукадиновић.

Ђорђе Вукадиновић не очекује да ће се десити неки пробој по питању регулисања двојног држављанства између Црне Горе и Србије, и то питање, каже, вјероватно неће у скорије вријеме бити ријешено.

- Што се економске сарадње тиче, по природи ствари, ту везе постоје и не мислим да ће бити већег пада, јер просто, капитал има неку своју логику која није увијек идентична са политичком вољом. Али, ако не буде великог пада, неће заиста бити ни неког успона, какав би се могао очекивати с обзиром на комплементарност тржишта - каже на крају Вукадиновић.

(Дан)